

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
t. č. v X.
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2023, č. j.: OAM-34/LE-LE05-D09-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Tomáši Císařovi, advokátovi, se přiznává odměna ve výši 3400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Soud vyzývá zástupce žalobce, aby ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil číslo bankovního účtu, na který mu má být odměna vyplacena.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2023, č. j.: OAM-34/LE-LE05-D09-2023, jímž byla podle

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

ustanovení § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), shledána nepřipustnou žádost o udělení mezinárodní ochrany a řízení o této žádosti bylo podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno. Dále bylo ve výroku konstatováno, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „Dublinské nařízení“), je Kyprská republika.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že příslušný stát byl určen chybně, jelikož jeho žádost podaná v České republice byla nová žádost, na jejím základě bylo zahájeno nové řízení dle čl. 20 odst. 5 Dublinského nařízení, řízení o udělení mezinárodní ochrany na Kypru bylo pravomocně skončeno a následně opustil území EU, po novém přicestování podal žádost o mezinárodní ochranu v České republice, podle čl. 3 odst. 2 Dublinského nařízení je zemí příslušnou k posouzení jeho žádosti Česká republika; v kyperském azylovém řízení dochází k systémovým nedostatkům, problémem je délka řízení, jeho žádosti nebylo vyhověno a podané žádosti nejsou na Kypru posuzovány objektivně a nestranně, opačný závěr žalovaný řádně neodůvodnil a opírá jej o neaktuální zprávu OAMP; odůvodnění neaplikování čl. 17 Dublinského nařízení je nepřezkoumatelné, je třeba použít mnohá hlediska a jejich prizmatem zhodnotit každou individuální situaci, což nebylo učiněno; jeho předání do Kyprské republiky není hospodárné, jeho přesun do jiného státu by zahrnoval další výdaje, Kypr se navíc k žádosti žalovaného nevyjádřil dle čl. 28 Dublinského nařízení, není proto vůbec zjevné, zda bude připraven žalobce převzít.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného skutkového stavu a respektující ustálenou judikaturu, přijaté řešení odpovídalo konkrétním okolnostem a je patřičně odůvodněno, příslušným státem je Kyprská republika, možnými systémovými nedostatky v kyperském azylovém řízení se řádně zabýval, Kypr musí žalobcovu žádost o mezinárodní ochranu posoudit objektivně a nestranně. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce vycestoval letecky z Kypru dne X. a dne X. letecky přicestoval do České republiky, a to linkou z X. (předávací protokol ze dne X., č. j.: CPR-6290-10/PŘ-2023-930504, a žalobcův cestovní pas).
6. V poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 15. 2. 2023 žalobce uvedl, že dne X. odletěl z vlasti na Kypr, po přiletu do turecké části Kypru přešel do evropské části Kypru a požádal tam o mezinárodní ochranu, z Kypru odletěl z X. přes X. do X., kde požádal o azyl, do X. přiletěl dne X., na Kypru žil od X. až do X., udělená víza ani

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

povolení k pobytu v jiných státech nemá, o mezinárodní ochranu žádal dříve na Kypru, je zcela zdrav.

7. Správní spis obsahuje Informaci OAMP ze dne 16. 8. 2022, Kypr, azylový systém.
8. Dne 15. 2. 2023 byla kyperským orgánům doručena žádost České republiky o přijetí zpět dle ustanovení čl. 18 odst. 1 písm. b) Dublinského nařízení s upozorněním, že lhůta na odpověď končí dne 1. 3. 2023 (vyplněný formulář žádosti o přijetí zpět ze dne 15. 2. 2023 se zprávou potvrzující doručení).
9. Během pohovoru vedeného dne 7. 3. 2023 žalobce dále uvedl, že na území Kyperské republiky vstoupil nelegálně, přes X. byl celou dobu na Kypru, než odletěl do X., požádal tam o azyl, pobytové oprávnění si nezajišťoval, X., žádost o mezinárodní ochranu mu zamítli, dne X. jej zadržela policie a sdělila mu, že jej deportují do vlasti, zadržen byl až do vyhoštění; koupili mu letenku a poslali jej do vlasti, ale během mezipřistání si koupil letenku do X., přes který přiletěl do X.; na Kypru neměl potíže, jen si tam nemohl legalizovat pobyt, v zemích EU nemá rodinné příslušníky, zdravotní potíže nemá, byt trpěl X.; na Kypr nechce, protože by jej poslali zase zpátky do vlasti.
10. Během seznámení se s podklady dne 7. 3. 2023 byl žalobce s podklady seznámen a uvedl, že jej na Kypru sice přijmou, ale potom jej pošlou zpět do vlasti, doplnit podklady nechce, ale nechce ani na Kypr, protože by jej poslali do vlasti, chce zůstat zde.
11. Dále žalovaný vydal dne 8. 3. 2023 žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. Podle ust. čl. 3 odst. 2 prvního pododstavce Dublinského nařízení *pokud nemůže být na základě kritérií vyjmenovaných v tomto nařízení určen příslušný členský stát, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný první členský stát, ve kterém byla žádost podána.*
15. Podle ust. čl. 3 odst. 2 druhého pododstavce Dublinského nařízení *není-li možné přemístit žadatele do členského státu, který byl primárně určen jako příslušný, protože existují závažné důvody se domnívat, že dochází k systematickým nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v daném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, pokračuje v posuzování kritérií stanovených v kapitole III, aby zjistil, jestli nemůže být určen jako příslušný jiný členský stát.*
16. Podle ust. čl. 4 Listiny základních práv Evropské unie *nikdo nesmí být mučen ani podroben nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu.*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

17. Podle ust. čl. 17 odst. 1 alinea první Dublinského nařízení *odchylně od čl. 3 odst. 1 se může každý členský stát rozhodnout posoudit žádost o mezinárodní ochranu, kterou podal státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, i když podle kritérií stanovených tímto nařízením není příslušný.*

18. Podle čl. 20 odst. 5 Dublinského nařízení:

Členský stát, u něhož byla podána první žádost o mezinárodní ochranu, je povinen za podmínek uvedených v člancích 23, 24, 25 a 29 a s cílem ukončit řízení o určení státu příslušného pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu převzít zpět žadatele, který se nachází v jiném členském státě bez povolení k pobytu nebo který v něm učinil novou žádost o mezinárodní ochranu poté, co vzal svou původní žádost podanou v jiném členském státě v průběhu řízení o určení příslušného členského státu zpět.

Tato povinnost zaniká, pokud členský stát, který je žádán o dokončení řízení o určení příslušného členského státu, je schopen doložit, že žadatel mezitím opustil území členských států na dobu nejméně tří měsíců nebo od jiného členského státu obdržel povolení k pobytu.

Žádost podaná po této době nepřítomnosti uvedené v druhém pododstavci se považuje za novou žádost, na základě které je zahájeno nové řízení o určení příslušného členského státu.

19. Soud předně uvádí, že dle Dublinského nařízení je státem příslušným k posouzení žalobcovy žádosti skutečně Kypr. Žalovaný k tomuto závěru dospěl na s. 2 napadeného rozhodnutí, s čímž se lze ztotožnit. Na žalobce není aplikovatelné žádné z kritérií čl. 8 až 15 Dublinského nařízení, z žaloby navíc není zřejmé opačné tvrzení. Nelze-li určit příslušný členský stát dle stanovených kritérií, je státem příslušným k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu první členský stát, v němž byla žádost podána (čl. 3 odst. 2 první pododstavec Dublinského nařízení); žalobce podal první žádost o mezinárodní ochranu na Kypru, proto je státem příslušným k posouzení azylové žádosti Kyperská republika. Na uvedeném nic nemění ani krátké opuštění členských států EU žalobcem, neboť pro zánik povinnosti Kypru převzít žalobce zpět by se vyžadovalo opuštění členských států EU nejméně na dobu tří měsíců (čl. 20 odst. 5 druhý pododstavec Dublinského nařízení). Ze správního spisu je zjevné, že žalobce se nacházel na Kypru ještě X., ve kterém požádal v České republice o mezinárodní ochranu (X.), území členských států tak mohl opustit maximálně na X. Soud proto pro nadbytečnost neprováděl dokazování útržky žalobcových letenek. Příslušnost Kyperské republiky tudíž byla určena správně.

20. Z ničeho nevyplývají ani možné systémové nedostatky v kyperském azylovém řízení. Dle Informace OAMP ze dne 16. 8. 2022, Kypr, azylový systém, je možno žádost o mezinárodní ochranu podat na letištích, v přístavech a v místě pobytu žadatele, k přijímání žádostí jsou ustaveny příslušné orgány, v praxi obvykle nedochází k zadržení osob vstupujících do země či pobývajících v zemi nelegálně, dostaví-li se k podání žádosti o mezinárodní ochranu, k zadržení dochází, pobývala-li dotyčná osoba na Kypru dříve a existuje zákaz opětovného vstupu, nejpozději do tří pracovních dnů musí být azylová žádost předána azylové službě k posouzení, po podání žádosti je třeba absolvovat lékařské vyšetření, jež je bezplatné, za běžných okolností by řízení o mezinárodní ochraně mělo být ukončeno nejdéle do šesti měsíců, většina řízení tuto lhůtu přesahuje, maximální zákonná doba azylového řízení je 21 měsíců, v případě opodstatněných žádostí je však skutečná průměrná doba pro vydání rozhodnutí přibližně dva až tři roky, pohovor je v praxi veden

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

se všemi žadateli, ve většině případů se koná 18 až 24 měsíců po podání žádosti, pohovor probíhá za přítomnosti tlumočníka, od pracovníků azylové služby i tlumočnicků je očekávána znalost kulturního kontextu i vysoká úroveň vystupování, žadatelé mají právo odůvodnit svou žádost co nejširěji, v praxi je kvalita pohovorů různá, někdy může docházet k nedorozuměním a zkreslením výpovědí, na tlumočnický nejsou kladeny specifické nároky, žadatelé si často stěžují na kvalitu zápisu pohovoru, žadatelé mohou využít služeb právního zástupce, bezplatná právní pomoc není snadno dostupná, je stanovena povinnost poskytovat žadatelům informace, bezplatná právní pomoc je velmi omezená a spočívá především v právním poradenství, zaručen je účinný opravný prostředek s odkladným účinkem, o němž rozhoduje specializovaný správní soud, lhůta pro odvolání činí 30 dní u řádných řízení a 15 dní v ostatních případech, proti negativnímu rozhodnutí soudu lze do 14 dnů podat opravný prostředek k nejvyššímu soudu, který zkoumá jen právní otázky, daný opravný prostředek nemá odkladný účinek, k azylovým otázkám byla přijata rozvinutá legislativa, zranitelným osobám se nedostává dostatečné podpory s ohledem na nedostatek komplexních administrativních postupů, to se významně týká i psychologické pomoci, dublinští navrátilci jsou obvykle ubytováni v jednom konkrétním středisku, další postup se odvíjí od stavu původního řízení, které je znovu otevřeno, nebo jsou zahájeny úkony směřující k vyhoštění osoby, na Kypru jsou tři přijímací střediska o celkové kapacitě 2700 osob, pobyt ve středisku prvního příjmu je poskytován na 40 až 60 dnů, kapacita střediska je silně překonána, hlavní přijímací středisko poskytovalo obyvatelům základní ubytování a stravu, přístup k lékařským službám, malý finanční příspěvek a bezplatné autobusové jízdenky, koncem roku 2021 zahájilo provoz nové pobytové středisko, počet žadatelů mnohonásobně převyšoval kapacitu přijímacích středisek, většina žadatelů je ubytována v soukromých bytech či domech, ubytování si musí zajistit, sociální služby přidělují příspěvky na bydlení, od žadatele se očekává nalezení ubytování v průběhu řízení, přijímací střediska jsou přeplněná, nejsou zajištěny hygienické standardy, pro nájemní ubytování neexistují žádné normy, žadatelé často žijí v nevyhovujících podmínkách, nevládní organizace a právní zástupci mohli vstupovat do středisek bez omezení, právní zástupci mohli též s žadateli jednat v soukromí, žadatelé hledající aktivně zaměstnání mají právo na materiální a finanční podporu, žadatelé mají přístup na trh práce po uplynutí jednoho měsíce od podání žádosti, potížemi jsou nízká mzda, velká vzdálenost, jazyková bariéra, nezáměr zaměstnavatelů apod., přístup k bezplatné zdravotní péči mají žadatelé stejný jako ostatní rezidenti Kypru, kryta je neodkladná i základní zdravotní péče v případě nemoci včetně vážných psychiatrických onemocnění, k umístění do detenčního zařízení může mj. dojít, pokud nelze stanovit důvody podání žádosti a hrozí uprchnutí a probíhá-li již řízení o vyhoštění a existují poznatky o účelovém podání žádosti, alternativy zajištění existují, ale jsou využívány výjimečně, zadržení není omezeno zákonem stanovenou lhůtou, většina zajištěných žadatelů je umístěna v konkrétním detenčním zařízení, dočasné zadržení je možné na policejních stanicích, po dvou až třech dnech jsou žadatelé z policejních stanic stejně převezeni do detenčního zařízení, zařízení spravují policie a dohledoví pracovníci, v zařízení jsou dostupné lékařská péče, základní psychiatrická pomoc, kulturní a sportovní aktivity, které byly ale dočasně omezeny v souvislosti s covidem, stav sanitárních zařízení včetně úklidu splňoval standardy, roku 2021 bylo na Kypru podáno 13 773 žádostí a vydáno 14 868 rozhodnutí (z toho 1 653 pozitivních), stejný rok vydal Kypr 209 dublinských žádostí a 279 jich obdržel, během roku bylo realizováno 27 transferů z Kypru

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

a 1 transfer na Kypr, za účelem urychlení posuzování žádostí poskytuje kyperské azylové službě podporu Agentura Evropské unie pro otázky azylu (EUAA), dříve se jednalo o Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), v letech 2020 a 2021 zaregistroval většinu, resp. cca polovinu azylových žádostí EASO, roku 2021 se počet azylových rozhodnutí ve srovnání se dvěma předešlými roky více než ztrojnásobil, roku 2021 vypracoval EASO 79 % všech rozhodnutí.

21. Zjištěné potíže, jimiž kyperské azylové řízení trpí, nemají charakter systémových nedostatků, jež by s sebou nesly riziko nelidského či ponižujícího zacházení. Samotná délka řízení dané nedostatky nezakládá, totéž platí pro nedostatky během pohovorů a ztíženou možnost získání bezplatné právní pomoci, žalobce není zranitelnou osobou, přístup k základní lékařské péči byl zaručen, přijímací střediska jsou přeplněná, ale existuje a kyperskými orgány je podporována možnost zajištění si nájemního bydlení, X., na bydlení je určen příspěvek, detenční zařízení pak splňovalo nezbytné standardy. Nedostatky by musely dosahovat velmi vysoké závažnosti, aby s sebou nesly riziko nelidského a ponižujícího zacházení, což v případě Kypru není splněno. Systémovým nedostatkem rovněž není, pokud žalobce nebyl v minulosti se svou žádostí úspěšný, kyperské azylové řízení je v zásadě standardní a zaručuje dostatek opravných prostředků, krom toho většinu rozhodnutí vypracoval EASO. Zpráva OAMP ze dne 16. 8. 2022 je dostatečně aktuální, komplexní a adresná, aby na jejím základě bylo možné posoudit, zda je kyperské azylové řízení stíženo systémovými nedostatky, napadené rozhodnutí žalovaný řádně odůvodnil.
22. Absence systémových nedostatků v kyperském azylovém řízení vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), konkrétně v rozsudku ze dne 24. 9. 2020, č. j.: 1 Azs 192/2020 – 27, NSS uvedl: *„K tomu, aby se na systémové nedostatky vztahovala působnost článku 4 Listiny základních práv EU, musí tyto dosahovat obzvláště vysoké míry závažnosti, která závisí na všech skutečnostech případu (srov. bod [91] rozsudku velkého senátu Soudního dvora Evropské unie ve věci Jawo a v něm citovanou judikaturu). Této obzvláště vysoké míry závažnosti by bylo podle Soudního dvora dosaženo, pokud by se osoba, která je zcela závislá na veřejné podpoře, v důsledku nezájmu orgánů členského státu nezávisle na své vůli a osobní volbě ocitla v situaci silné materiální deprivace, v níž by nemohla uspokojovat své nejzákladnější potřeby, jako je zejména potřeba se najíst, umýt a ubytovat, a kterou by bylo poškozeno její tělesné či duševní zdraví nebo v důsledku které by se ocitla v zanedbaném stavu, jenž je v rozporu s lidskou důstojností. Uvedená míra závažnosti tudíž není dána v případech, které třebaže se vyznačují značně nejistým postavením dotčené osoby či podstatným zhoršením jejích životních podmínek, neznamenají vážnou materiální deprivaci, kdy se tato osoba ocitá v natolik závažném stavu, který lze stavět na roveň nelidskému či ponižujícímu zacházení (srov. body [92] a [93] rozsudku velkého senátu Soudního dvora Evropské unie ve věci Jawo). V případě nedostatků týkajících se řízení o mezinárodní ochraně (procesních nedostatků) by se muselo jednat o nedostatky obdobné intenzity, jakou Soudní dvůr zmínil v souvislosti s životními podmínkami. (...) Nejvyšší správní soud ve shodě s městským soudem v projednávané věci neshledal „závažné a prokazatelné důvody pro domněnku, že žadatel bude vystaven skutečnému riziku nelidského nebo ponižujícího zacházení“ (viz rozsudek bod [106] rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 21. 12. 2011, N. S. a další, C-411/10 a C-493/10), a to ani s ohledem na stěžovatelem předložené důkazy. Nejvyšší správní soud nadto uvádí, že systémové nedostatky v azylovém systému Kyperské republiky dosahující intenzity*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vyžadované k porušení čl. 4 Listiny základních práv EU se neuvádí za rozhodné období a ani v současné době (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 5. 2020, sp. zn. III. ÚS 3997/19), ani ve velice pečlivě vypracovaných zprávách EASO (srov. EASO Asylum Report 2020 a EASO Asylum Report 2019).“ V usnesení ze dne 26. 1. 2023, č. j.: 4 Azs 288/2022 – 57, NSS své závěry stran neexistence systémových nedostatků v kyperském azylovém řízení potvrdil, a to na základě totožné zprávy, která je podkladem i v tomto řízení (Informace OAMP ze dne 16. 8. 2022, Kypr, azylový systém): „Městský soud se situací žadatelů o azyl na Kypru podrobně zabýval na str. 10 a 11 napadeného rozsudku. Vycházel přitom stejně jako žalovaný z informace OAMP Kypr ze dne 16. 8. 2022. Po zhodnocení situace na Kypru dospěl městský soud k závěru, že azylové řízení nebo podmínky přijetí žadatelů o mezinárodní ochranu vykazovaly v Kyperské republice určité nedostatky, nejedná se však o systémové nedostatky obzvláště vysoké míry závažnosti, které by sebou nesly riziko nelidského či ponižujícího zacházení, a znemožňovaly by přemístění stěžovatele do Kyperské republiky. Stěžovatel v průběhu správního řízení netvrdil, že by azylové řízení nebo podmínky přijetí žadatelů o mezinárodní ochranu vykazovaly v Kyperské republice systémové nedostatky, přičemž existenci systémových nedostatků neuvedl ani poté, kdy mu žalovaný sdělil, že na základě nařízení Dublin III bude pravděpodobně odpovědná za posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu Kyperská republika. Stěžovatel naopak ve správním řízení uvedl, že byl na Kypru ubytovaný v soukromém ubytování, neměl zde žádné problémy a jediným důvodem odjezdu z Kypru bylo, že tam neměl práci. S těmito závěry městského soudu se Nejvyšší správní soud ztotožňuje, a nepřisvědčil proto argumentaci stěžovatele, že v Kyperské republice existují systémové nedostatky řízení ve věci mezinárodní ochrany a přijímání žadatelů o tuto ochranu, které stěžovatel dovozoval z jím předložených zpráv o Kypru.“

23. V otázce azylového řízení navíc mezi členskými státy platí domněnka vzájemné důvěry, žalobce by tak musel uvést hodnověrná tvrzení o systémových nedostacích v kyperském azylovém řízení, jež by důkladně podepřel relevantními důkazy, což se mu nezdařilo. K principu vzájemné důvěry se zřetelně vyslovil i NSS v usnesení ze dne 7. 6. 2016, č. j.: 8 Azs 18/2016 – 52: „Evropský azylový systém je totiž založen na domněnce vzájemné důvěry a na předpokladu, že zacházení s žadateli o azyl v každém členském státě splňuje požadavky Listiny základních práv EU, Ženevské Úmluvy i Úmluvy o lidských právech a základních svobodách. Tato domněnka je vyvratitelná, to však neznamená, že jakékoli porušení základního práva členským státem automaticky znemožňuje přemístění žadatele o azyl do tohoto členského státu. Je tomu tak pouze tehdy, je-li třeba se vážně obávat, že dochází systematickým nedostatkům azylového řízení a podmínek příjmu žadatelů v příslušném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení.“
24. Žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil, proč nepřistoupil k aplikaci diskrečního ustanovení čl. 17 Dublinského nařízení a neposoudil tak žalobcovu žádost o mezinárodní ochranu i přes svou nepříslušnost. Pokud u žalobce nevyplývaly okolnosti hodné zvláštního zřetele, nebylo namístě, aby žalovaný činil rozsáhlé úvahy. Přitom u žalobce nejsou žádné důvody hodné zvláštního zřetele přítomny, ani v žalobě není jmenován žádný konkrétní důvod, jenž by měl dle žalobcova mínění uvedenou charakteristiku splňovat. Zhodnocení žalovaného ohledně neaplikování diskrečního ustanovení čl. 17 Dublinského nařízení tudíž soud shledává dostatečným a adekvátním. K úvahám stran čl. 17 Dublinského nařízení se vyslovil NSS, který v první právní větě k rozsudku ze dne 5. 1. 2017, č. j.: 2 Azs 222/2016 – 24, uvedl: „Čl. 17. odst. 1 nařízení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 (právo atrahovat si posuzování žádosti o mezinárodní ochranu nepřislušným členským státem) neznamena právo tohoto státu k libovůli, nýbrž jeho povinnost hledat a nacházet racionální řešení přiměřená konkrétním okolnostem. Pokud z okolností případu plyne, že je hodný zvláštního zřetele, je na místě úvahu o aplikaci uvedeného ustanovení učinit.“ Z toho by mj. a contrario vyplývalo, že při neexistenci důvodu hodného zvláštního zřetele není vůbec nutné činit v rozhodnutí explicitní úvahu stran aplikace čl. 17 Dublinského nařízení. Tím spíše lze shledat úvahu žalovaného přezkoumatelnou a řádně odůvodněnou. NSS rovněž dospěl k závěru, že povinnost převzít příslušnost na základě čl. 17 Dublinského nařízení státu nevzniká ani tehdy, nastane-li výjimečná situace (vizte rozsudek NSS ze dne 7. 12. 2017, č. j.: 1 Azs 398/2017 – 25). Žalovaný neprojevil libovůli, avšak důvod hodný zvláštního zřetele nenalezl; s čímž se soud ztotožňuje. Námitku tudíž nelze shledat důvodnou.

25. Postup přemístění do příslušného státu je předepsán Dublinským nařízením, jakkoliv se může v konkrétních případech jevit nevhodným i nelogickým. Soud je povolán k aplikaci a výkladu práva, a zpravidla nikoliv k vedení obecně právně-politických úvah de lege ferenda. Dle Dublinského nařízení je příslušným státem Kyprská republika, v jejímž azylovém řízení nedochází k systémovým nedostatkům. Aplikace čl. 17 Dublinského nařízení je pak založena na diskreci členských států, navíc je míněna spíše pro humanitární případy než pro zajištění hospodárnosti. Případná nelogičnost a neekonomičnost přemístění žalobce na Kypr nemůže nic měnit na výše uvedených závěrech o zákonnosti napadeného rozhodnutí.
26. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.
28. Soud přiznal zástupci, který byl v této věci žalobci ustanoven soudem, odměnu za jeden úkon právní služby podle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) (převzetí věci) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve výši 3 100 Kč. Dále mu byla přiznána náhrada hotových výdajů za jeden úkon právní služby podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu v částce 300 Kč. Odměna nebyla zvýšena o částku odpovídající DPH, neboť nebylo prokázáno, že by byl zástupce v současnosti plátcem DPH. Celková výše odměny tudíž činí 3 400 Kč.
29. Soud zástupce žalobce rovněž vyzval, aby sdělil číslo účtu k vyplacení odměny, soud bude mít za to, že na stejný bankovní účet má být vyplacena odměna ve věci 21 A 13/2023, v níž zástupce dosud číslo účtu ani přes výzvu nesdělil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 4. května 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.